

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

29. Qua autoritate vsus fit Leo Epifcopus Agath[en]s. in Gomachari[um]
comitem, agrum Ecclesiae eius inuadente[em], & de diuina in
Gomachari[um] vltione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

scitote non parum id vobis peccatum fore
 horrenda illa iudicij die, quum neminem
 ius vite honor & dignitas adiuuare poterit
 arcana autem & abdita cordium sub oculis
 omnium effundentur atque exhibebuntur. Ab-
 facium, quem pro magno Ioanne in thronum
 episcopalem produxistis, etiam post obitum
 exauthoramus, vna cum omnibus qui contumaciter
 eo communicarunt episcopis: cuiusmodi
 iam nomen sacro episcoporum albo non
 scribatur. Indignus enim eo honor est, ut
 episcopatum quasi adulterio pollucit. Quis
 nis siquidem plantatio, quae a patre nostrorum
 caelis plantata non est, eradicabitur. Ad Theodori
 philii abrogationem addimus excommunicationem,
 anathematismum, & absolute
 Christianismo alienationem. Hec Innocentius
 pro Ioanne per Gregorium scripsit.

*Gregorius Episcopus Turonensis lib. 1. cap. 79. De
 vita martyrum. Qua auctoritate vsus fuit Leo Episcopus
 Agathensis in Gomacharium comitem, quum
 Ecclesiae eius inuadentem, & de diuina in Gom-
 acharium vltione.*

C.A.P. XXIX.

Ecclēsia Agathensis vr̄bis, quae sancti An-
 dreae Apostoli reliquijs plaudis, plebsque
 gloriosis illustratur miraculis peruasores re-
 suarum saepius arguit. Denique Gomacharium
 comes agrum Ecclesiae ipsius peruadit. Tunc
 Leo Episcopus huius Ecclesiae valde meritum
 con-

concurrit ad eum, dicens: Relinque, ô fili, res pauperum, quas ordinationi nostre Dominus commendauit, ne tibi sit noxium, & à lachrymis egentium, qui de fructibus eius ali consueuerant, eneceris. Ille verò quia erat hareticus parui pendens de his, quæ ab Episcopo dicebantur, rem in sua dominatione retinuit. Interim procedente die, arripitur à febre. Cumque armodò ardore corporeo, verumetiam animæ reperetur incommodo, misit ad Episcopum nuncios, dicens: Dignetur pro me sacerdos orationem ad dominum Deum fundere, & ego dimittam agrum eius. Quo orante, hic à valetudine qua grauabatur, conualuit, factusque sanus, ait suis: Quid putatis, quid isti nunc Romani dicant? Aiunt enim me ob hoc fuisse febre grauatum, quia tulerim agrum eorum, quod mihi iuxta cõsuetudinẽ humani corporis accidit: veruntamẽ non habebunt eum me uiuente. Et dicto citius misit, qui eum iterum auferret. Quod cum episcopus comperisset, venit ad eum, dicens: Num pœnitet te prius fecisse bene, quod hoc iterũ conaris euertere? ne facias quærso, & vltioni diuinæ subiaceas. Qui ait ad Episcopũ: Sile, sile, decrepite: iam infrenatum te loris, circumire urbem super astrauium faciam, vt sis in ridiculo omnibus quĩ te adspexerint. At ille silens, ad nota recurrit præsidia: posternitur in oratione, celebrat vigilijs, ac noctem totam in lachrymis & psal-

lento ducit. Mane autē facto accedit ad hereticos, qui de camera Ecclesiæ dependebant, tendensq; virgam quam tenebat in manu, effregit cūctos, dicens: Nō hic accendetur, donec vlciscatur Deus de inimicis, & restituares domus suæ. Hoc eo dicente, protinus hereticus ille in rediuiuā febrem corruit. Quoque in extremis ageret, misit ad Episcopum orationem, & restituares agrum ac similem eius, & restituares dominationem. Quibus Pontifex respondit; Iam orauit ad Dominū, & exaudi me. Misit & alios ac tertios ad eum nuncios. Sed sacerdos in vno responso persistens, non mouebatur ad hæc, vt pro eo orationem faceret ad Dominum. Hæc ille hereticus cernens, voluit se in plastro componi, atque ad eandem cuchi, ac per se deprecari Episcopum, dicens: Quia dupla satisfactione restituares agrum ac iniquè peruasi, tantum vt oret pro me salutem tuam. Illo quoque recusante, compulsum est vt abiret ad Ecclesiā, quo discedente, vt Ecclesiā est ingressus, & hic spiritum exultationis recepitque confestim Ecclesiā rem suam.

Constantinus Manasses in Annalibus, & Michæ Glycas parte 4. Annalium. De Ignatio Patriarcha Constantinopolitano, qui cum Bardam Cesariensis sui conjugem fœdissimo incestu pollueret, vehementer argueret, à solio deiectus, crudelissime tractatus, tandem honorificè in thronum suum restitutus.